

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการทดลองและการวิเคราะห์ข้อมูล

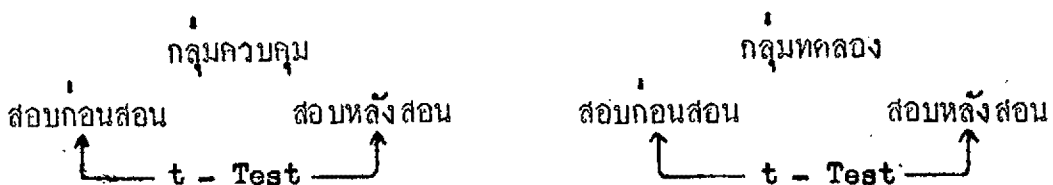
1. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนไปสอบก่อนสอน (Pre - test) และสอบหลังสอน (Post - test) กับตัวอย่างประชากร ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มควบคุม (Control Group) และกลุ่มทดลอง (Experimental Group) ตัวอย่างประชากรมีทั้งหมด 28 คู่ ซึ่งจับคู่โดยมีสัมพันธ์กันเป็นคู่ ๆ (Match by pair) เป็นชาย 18 คู่ หญิง 10 คู่ แล้วนำคะแนนที่ได้จากการสอบทั้ง 2 ครั้ง มาวิเคราะห์เปรียบเทียบปรากฏผล ดังนี้

การทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน จากการสอบก่อนสอนและสอบหลังสอน ด้วยการทดสอบค่า t (t - Test) โดยเปรียบเทียบในแต่ละกลุ่ม คือ

1. กลุ่มควบคุม เปรียบเทียบและทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนจากการสอบก่อนสอนกับการสอบหลังสอน
2. กลุ่มทดลอง เปรียบเทียบและทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนจากการสอบก่อนสอนกับการสอบหลังสอน

ซึ่งเขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 ความสัมพันธ์การเปรียบเทียบและทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนในแต่ละกลุ่ม

นำคะแนนมาเปรียบเทียบและทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ดังตารางที่ 1 (ดูรายละเอียดการคำนวณในภาคผนวก ก) ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนจากการสอบก่อนสอนและการสอบหลังสอนด้านสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่ม

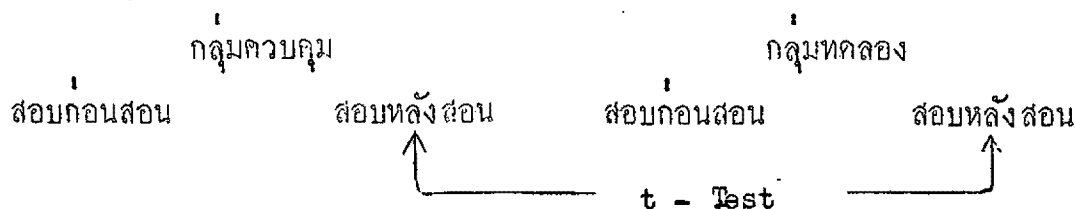
ประเภทนักเรียน	N	การสอบก่อนสอน		การสอบหลังสอน		\bar{a}	$\frac{s}{\bar{a}}$	t
		\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D			
กลุ่มทดลอง	28	32.357	9.198	39.535	9.600	7.178	0.931	7.705 ^{**}
กลุ่มควบคุม	28	32.321	9.809	35.785	10.185	3.464	0.715	4.842 ^{**}

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า ความแตกต่างระหว่างมัธยัมเลขคณิตของคะแนนสอบก่อนสอนกับสอบหลังสอนด้านสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง โดยมัธยัมเลขคณิตของการสอบหลังสอนของทั้งสองกลุ่มตัวอย่างสูงกว่ามัธยัมเลขคณิตของการสอบก่อนสอน ดังนั้น การสอนจริยศึกษาคำยววิธีสอนปัจจุบันและวิธีสอนในสมัยพุทธกาลทำให้นักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูงขึ้นกว่าเดิม

การทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนด้านสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน จากการสอบหลังสอนด้วยการทดสอบค่า t (t - Test) โดยเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม ซึ่งเขียนเป็นแผนภูมิ ดังนี้

แผนภูมิที่ 2 เปรียบเทียบทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบหลังสอนในระหว่างกลุ่ม

นำคะแนนมาเปรียบเทียบและทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนหลังสอนในระหว่างกลุ่ม ทั้งตารางที่ 2 (ดูรายละเอียดการคำนวณในภาคผนวก ก.)

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนจากการสอบหลังสอน คำนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่ม

ประเภทนักเรียน	N	\bar{X}	S.D	s	$\frac{s}{\bar{X}}$	t
กลุ่มทดลอง	28	39.535	9.600	4.1071	0.8898	4.6153**
กลุ่มควบคุม	28	35.785	10.185			

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

df 27 α .01 = 2.77

จากตารางที่ 2 พบว่า ความแตกต่างระหว่างมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการสอบหลังสอนคำนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีมัชฌิมเลขคณิตของกลุ่มทดลองสูงกว่ามัชฌิมเลขคณิตของกลุ่มควบคุม ดังนั้น วิธีสอนประยุกต์วิธีสอนในสมัยพุทธกาลทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีสอนในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากวิธีสอนที่ประยุกต์จากวิธีสอนสมัยพุทธกาลแตกต่างกับนักเรียนที่เรียนจากวิธีสอนจริยศึกษาในปัจจุบัน

นำคะแนนจากการตอบสนองความคิดเห็นของครูมาเปรียบเทียบและทดสอบความ
มีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนจากแบบแสดงความคิดเห็นของครู ดังตารางที่ 3
(ดูรายละเอียดการคำนวณในภาคผนวก ก.)

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนจากแบบแสดงความคิดเห็นของครูต่อการเปลี่ยนแปลง
พฤติกรรมของนักเรียนโดยเฉลี่ย ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังสอน

ประเภทนักเรียน	N	\bar{X}	S.D	\bar{s}	σ_a	t
กลุ่มทดลอง	7	100.2857	5.0062	2.7143	4.1674	0.6513 ^{NS}
กลุ่มควบคุม	7	97.5714	5.6785			

NS ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 3 พบว่า ความแตกต่างระหว่างคะแนนจากแบบแสดงความคิดเห็น
ของครูต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนโดยเฉลี่ยหลังการสอน ระหว่างกลุ่มทดลอง
กับกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย